

Sygn. akt III AUa 8/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Rokicka-Radoniewicz
Sędziowie:	SA Elżbieta Czaja SA Teresa Czekaj (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r. w Lublinie

sprawy M. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 13 listopada 2012 r. sygn. akt VII U 1919/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok i ustala początkową datę prawa do emerytury na dzień 30 grudnia 2011 roku.

Sygn. akt **III AUa 8/13**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 lutego 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił M. F. przyznania prawa do emerytury, ponieważ nie udokumentował 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od tej decyzji złożył M. F. domagając się jej zmiany i przyznania świadczenia. Wskazał, że do okresu pracy w szczególnych warunkach powinno się zaliczyć mu okres pracy w Okręgowym Zakładzie (...).

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił M. F.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej:

M. F., urodzony (...), w dniu 6 grudnia 2011 r. złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury. Organ rentowy do uprawnień uwzględnił łącznie 30 lat, 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Nie uznał pracy w warunkach szczególnych w okresie od 17 kwietnia 1970 r. do 25 października 1971 r., oraz od 18 października 1971 r. do 13 kwietnia 1987 r. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych w wymiarze ponad 16 lat.

W celu wyjaśnienia, czy okres pracy wnioskodawcy w Okręgowym Zakładzie (...) w L. od 17 kwietnia 1970 r. do 25 października 1971 r. oraz od 18 października 1971 r. do 13 kwietnia 1987 r. jest okresem pracy w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy dopuścił dowody z dokumentów w postaci akt rentowych i akt osobowych oraz zeznań świadków A. M. i J. O., a także zeznań wnioskodawcy.

W oparciu o wymienione dowody Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca w 1970 r. został zatrudniony na stanowisku mechanika samochodowego i w tym charakterze pracował do 1987 r.

Do jego obowiązków należała naprawa samochodów: skrzyni biegów, gaźników, hamulców, silników, pomp olejowych wtryskowych i resorów. Prace odbywały się w kanałach, w których stała woda.

Zdaniem Sądu Okręgowego wnioskodawca w okresie od 17 kwietnia 1970 r. do 25 października 1971 r. łącznie z okresem służby wojskowej w latach 1971-1973, gdyż przed służbą i po służbie zajmował to samo stanowisko oraz od 18 października 1971 r. do 13 kwietnia 1987 r. pracował przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych. Czynności te wymienione są w wykazie A, dziale XIV poz. 14 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43) jako prace przy naprawie pomp wtryskowych, wtryskiwaczy i gaźników do silników spalinowych i poz. 16 – jako prace wykonywane w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów.

Sąd Okręgowy za podstawę rozstrzygnięcia przyjął art. 32 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszem Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2004 r., Nr 39, poz. 353) oraz § 2, 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.)

Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca ukończył 60 lat, legitymuje się ponad 25 letnim okresem składkowym i nieskładkowym, rozwiązał stosunek pracy 24 grudnia 2011 r., spełnił więc wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do emerytury. Świadczenie zostało przyznane od 25 grudnia 2011 r., gdyż 24 grudnia 2011 r. wnioskodawca rozwiązał stosunek pracy.

Apelację od powyższego wyroku złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżając wyrok w części dotyczącej daty początkowej przyznanego prawa do emerytury.

Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego, art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie oraz niezastosowanie art. 100 ust. 1 i 129 ust. 1 tej ustawy przez przyznanie prawa do emerytury od wcześniejszej daty niż od ukończenia wieku 60 lat. Podnosząc powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że M. F. ma prawo do emerytury od dnia 30 grudnia 2011 r.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy wskazał, że nie kwestionuje ustaleń Sądu Okręgowego dotyczących zatrudnienia wnioskodawcy co najmniej 15 lat w warunkach szczególnych, a także przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury. Nie zgadza się jednak z datą, od której Sąd to prawo ustalił, ponieważ wnioskodawca urodził się (...) a więc wszystkie przesłanki do emerytury spełnił z tą datą.

W odpowiedzi na apelację M. F. wniósł o jej uwzględnienie i przyznanie emerytury od dnia 30 grudnia 2011 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie należy podnieść, że Sąd Okręgowy nieprawidłowo przyjął za podstawę rozstrzygnięcia art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. Nr 153 z 2009 r., poz. 1227 ze zm.)

Przepis ten, co zacytował Sąd Okręgowy, odnosi się do ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., a wnioskodawca urodził się(...).

W stosunku do niego zastosowanie będzie miał przepis art. 184 cyt. Ustawy . Zgodnie z tym przepisem ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: 1/ okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz 2/ okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (ust. 1).

Zgodnie z ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Jak z powyższego wynika art. 32 ustawy emerytalnej stosuje się tylko w zakresie wieku. Zgodnie z ust. 4 art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Przepisy dotychczasowe oznaczają, że zastosowanie ma rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

§ 4 ust. 1 tego rozporządzenia stanowi, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny – 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że wnioskodawca spełnia w/w warunki niezbędne do ustalenia prawa do emerytury. Organ rentowy tego nie kwestionuje.

Jednak Sąd Okręgowy pominął treść art. 100 ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej, zgodnie z którą prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. spełnił warunek 25 lat pracy, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Warunek rozwiązania umowy o pracę spełnił 24 grudnia 2011 r. W dacie 25 grudnia 2011 r. tj. dacie przyznania przez Sąd Okręgowy prawa do emerytury wnioskodawca nie spełnił warunku ukończenia 60 roku życia, gdyż – jak wynika z dokumentów – urodził się (...)a więc wszystkie warunki spełnił z dniem 30 grudnia 2011 r.

Dlatego też – zgodnie z wnioskiem apelacji – należało wyrok Sądu Okręgowego zmienić w części dotyczącej daty początkowej przyznanego świadczenia.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 kpc orzekł jak w sentencji.